

дате отъ Волинския полкъ. Дотичва при мене заплакала е българка и ме моли да се застъпѣя; турнатитѣ въ къщата и войници *) отсѣкле едно плодно дърво (слива) и нахнале второто; азъ се незабавно затичахъ и спрѣхъ безбразнието. Подобенъ родъ случаи на всѣки разкратъ; наши солдати въ се твърдѣ простодушно удивлява, какъ тъй брътешката се рѣшава да му откаже въ нѣщо, а братишката намира много отъ исканията неумѣстни. Да вземемъ на примѣръ, случая съ сливата; пазили е, стрували е да си сж години, *) и ето че веднѣжъ замахната брадвата на едно отъ спасителитѣ на сграната и любимото дърво какъ че не е ни било. Скупомъ взети нѣколко подобни дреболии распалѣхъ страститѣ и подготвяватъ взаимното недовѣрие и неудоволствие. Обѣдвахъ при полковника Кесякова; въз него дойде и ординареца на генерала Столѣтова, ротмистръ Лукашевъ; припомнивахме си различни епизоди отъ първите дни на Шабченската защита; Лукашевъ разказва между друго че, когато го Столѣтевъ проводилъ на Бердекъ за да наглежда движението на неприятеля, то както той, тъй и бащата, които го съпровождаше, забоблазале на долния рѣкъ да стои самичкѣ единъ човѣкъ, безъ съмнение неприятелъ гледале, гледале и се съгласиле да гърмѣтъ; колко сж сж пжкъ тѣ ядосале, когато слѣдъ гърмежа неприятеля се обръща и въ профилъ се оказва магаре. Пржкати се слухове че отъ день на день се очѣква идването на 16 та генералъ Скобелева дивизия, а сетѣвъ може да се очѣква и настѣпване отъ татакъ Балкана. Вечеръта дойде при мене изъ Търново подпоручикъ Мерказинъ, донесълъ писма и много разказва за Търновския животъ: тамъ колкото имъ е възможно веселѣтъ се; тия дни дружиннитѣ командири каправиле даже балъ, на когото биле повикани по високитѣ Търновски градине; танцувале до уморяване и си разотишле на разсѣмване.

*) Прѣди нѣколко дена въ селото се расположи една рота отъ Волинския полкъ, подъ командата на Георгиевския кавалеръ, капитана Литвинова.

*) Българетѣ сж отлични градинаре и сжко цѣнятъ своитѣ фруктови градини, като источники на извѣстенъ доходъ.